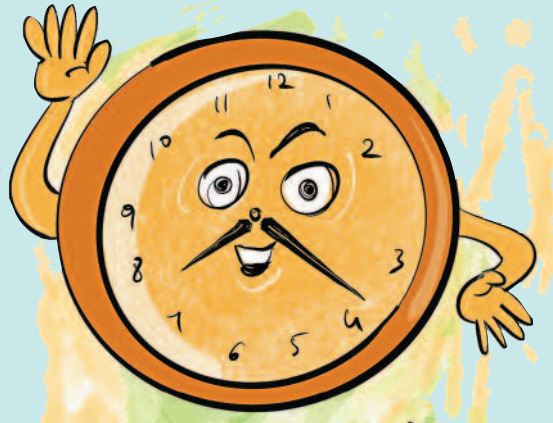

ಗಡಿಯಾರ

ಯಾರ ಇರಲಿ ಯಾರ ಬರಲಿ
ಒಂಚೂರು ತೋರದು ಬಡಿವಾರ
ಅದುವ ನಮ್ಮನೆಯ ಗೋಡೆಗೆ
ಅಂಟಿದ ಅಜಂತಾ ಗಡಿಯಾರ

ಬೆಳಕಾಯಿತು ಅಂತ ಬಳುಕಿ
ಎಂದಿಗೂ ಆಗದು ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ
ಕತ್ತಲು ಅಂತ ಅಳುಕಿ
ಆಗದು ಊಸರವಳ್ಳಿ

ಟಿಕ್ ಟಿಕ್ ಅಂತ ಎಡೆಬಿಡದೆ
ನಡೆಯೋ ಕ್ಷಣದ ಮುಳ್ಳು
ಅರವತ್ತು ಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ನಿಮಿಷ
ಅಂತ ಸುತ್ತು ತಿರುಗೋ ಮುಳ್ಳು

ಅರವತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಧಿಗೆ
ಒಂದು ಗಂಟೆ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತ
ಗಂಟೆಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸುತ್ತು
ತಿರುಗೋ ನಿಮಿಷದ ಮುಳ್ಳು

ಇಷ್ಟತ್ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ
ಅಂತ ಹೇಳೋ ಗಂಟೆಯ ಮುಳ್ಳು
ನಿಧಾನವಾದರೂ ಪ್ರಧಾನ ಅಂತ
ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಸಾರುವ ಮುಳ್ಳು

ಕ್ಷಣಗಳ ಮುಳ್ಳು ಉಡ್ಡ
ಗಂಟೆಯ ಮುಳ್ಳು ಗಿಡ್ಡ

ನಿಮಿಷದ ಮುಳ್ಳು ನಡುವೆ
ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಇಲ್ಲ ಗೋಡವೆ

ದಣಿವೆಯದ ಗಡಿಯಾರದ
ದುಡಿಮೆಗೆ ಬೇಕು ಬ್ಯಾಟರಿ
ಅಡಿ ಅಡಿ ಮುಂದಡಿ ಎನುವ
ನಡೆಯೆ ಬದುಕಿನ ಖಾತರಿ

■ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸುರಧೇನುಪುರ

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಸಾಧುಗಳು ನಕ್ಕು, ನಾನು ನಿಧಿ ಇದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ. ತೋಡಿ ತೆಗೆದಿದ್ದು ನೀನು, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗದೇ ಇದ್ದು ಬದುಕುವವರಿಗೆ ಆ ನಿಧಿ ಬಂಗಾರವಾಗಿತ್ತು. ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತು ಉಣ್ಣುವ ನಿನ್ನಂಥವರಿಗೆ ಅದು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲೇ ಎಂದ. ರಂಗನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು, ಅಮ್ಮನ ಕೈಯಲ್ಲೇ ನಿಧಿ ತೆಗೆಸಬಹುದಿತ್ತು ಎಂದುಕೊಂಡ. ಶಾಂತವಾಗಿ ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ. ಈ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ನಿಧಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದು ನಿನ್ನ ವರ್ತನೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದು ತಾಯಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಬಂಗಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದ. ಮನೆಗೆ ಬಂದ ರಂಗ ಬದಲಾಗತೊಡಗಿದ. ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ತಾನು ದುಡಿಯತೊಡಗಿದ. ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂಬಂತೆ ತಾನು ನಿಧಿಗಾಗಿ ತೋಡಿದ ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಚಿಮ್ಮಿತು. ಅದೇ ನೀರನ್ನು ಹರಿಸಿ ತನಗೆ ಇದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆದು ಮಾರತೊಡಗಿದ. ತಾಯಿಯೂ ಈ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಸಂತೋಷಗೊಂಡಳು. ವರ್ಷವಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಭರದಲ್ಲಿ ರಂಗನಿಗೆ ಆ ನಿಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನೆನಪೇಹೋಗಿತ್ತು. ಜೀವನ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಆ ಸಾಧು ಮತ್ತೆ ಬಂದರು. ರಂಗ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದ. ರಂಗನಿಗೆ ಆ ಪಾತ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಹೋಗಿ ತೆರೆದು ನೋಡಿದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲೇ ಇದ್ದವು.

ಆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತಂದು ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಈ ನಿಧಿ ಬಂಗಾರವಾಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ, ನಾನು ದುಡಿದು ತಿನ್ನುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಸಿಗುವ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತು ನನಗೆ ಬೇಡವೆಂದ. ಸಾಧುಗಳು ನಕ್ಕು ನಿನ್ನ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಈ ಪಾತ್ರೆ ತಾವುದಲ್ಲ ಬಂಗಾರದ್ದು. ಒಳಗೆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಇರುವುದರಿಂದ ಹೊಳಪು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಕಪ್ಪಾಗುತ್ತು, ಎಂದು ಆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಎಸೆದು ನೀರು ಹಾಕಿ ಒರೆಸಿದರು. ಪಾತ್ರೆ ಥಳ ಥಳ ಹೊಳೆಯತೊಡಗಿತು. ಒಳಗಿನ ನಿಧಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಾಡಿದ ಹೊರತು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನೀನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸೋಮಾರಿತನವೆಂಬ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಖಾಲಿಯಾಯಿತು, ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಜೀವನವೂ ಬಂಗಾರವಾಗಲಿ ಎಂದು ಆ ಬಂಗಾರದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ರಂಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಹೋದರು. ■

ವೈಷ್ಣವಿ ಎಲ್
ಮಾಂಟಸರಿ, ಸುದರ್ಶನ
ವಿದ್ಯಾ ಮಂದಿರ,
ಬೆಂಗಳೂರು

ಇದು ಮಕ್ಕಳ ಭಾವ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ವೇದಿಕೆ. ಎಳೆಯರು ಬಿಡಿಸಿದ ವರ್ಣಚಿತ್ರ- ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರ ತರಗತಿ, ಶಾಲೆಯ ವಿವರ ಮತ್ತು ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಲಗತ್ತಿಸಿ 'ಕುಂಚ ಪ್ರಪಂಚ' ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡಿ. ವಿಳಾಸ: editorsu@sudha.co.in